

Nieuwsbrief 9

R.K. Parochie de Vier Evangelisten

Tijdens de corona-crisis; 22 mei 2020

Beste parochianen,

Heeft u de laatste week net als ik het gevoel dat de piek heel misschien voorbij is en dat we voorzichtig mogen praten over een soepelere lockdown? Het lijkt er wel op en dat maakt dankbaar maar zet je tegelijk aan tot verder denken. Deze week is de vijfde verjaardag van de encycliek 'Laudato si'. De encycliek roept op om met respect en eerbied om te gaan met de Aarde en de armen. We worden gevraagd gericht te zijn op het behoud van de schepping, op het verbeteren van de levensomstandigheden van de zwaksten en op het welzijn van de generaties die na ons komen.

Paus Franciscus nodigt ons uit om juist nu bij de verjaardag van de encycliek opnieuw stil te staan bij de boodschap van 'Laudato si' en ons af te vragen welke wereld we willen nalaten aan de kinderen die om ons heen opgroeien. De visie van onderlinge verbondenheid van 'Laudato si' is bijzonder actueel. Een mondiale crisis raakt allen en kan alleen het hoofd worden geboden door samen te werken. In zijn boodschap aan ons laat de paus weten hoe belangrijk het is keuzes te maken vanuit onderlinge verbondenheid: "Het is tijd om te kiezen voor wat belangrijk is, om te onderscheiden wat nodig is en wat niet. Het is tijd om de koers van het leven te verleggen naar U, Heer, en naar de anderen. [...] De Heer nodigt ons uit om te midden van de storm, solidariteit en hoop te wekken om zo stevigheid, steun en betekenis te geven aan deze uren waarin alles schipbreuk lijkt te hebben geleden."

Laten we daarom blijven denken, ook nu het mooi weer wordt en we ons kunnen gaan verheugen op verdere openstelling van onze kerken, aan wie ziek is en het misschien niet gaat halen, aan wie zijn geliefden nog steeds niet kan bezoeken, aan de ondernemer die met de handen in het haar zit, aan de oververmoeide medewerker in de zorg. Als dit virus ons iets zou mogen geven, dan hoop ik dat het iets van Gods barmhartigheid is. Dat de saamhorigheid en zorg voor elkaar, waarvan we mooie voorbeelden hebben gezien, vooral blijft. Ook als er een vaccin komt waarmee we het virus onder controle krijgen en het gevoel dat we best gezond zijn weer gaat overheersen.

De komende weken gaan we met elkaar uitdenken hoe we elkaar weer op een veilige manier kunnen ontmoeten. Wat zal straks als eerste klinken, als onze kerken weer open zijn? Vast en zeker 'U zij de glorie'. De orgels zullen alle registers opentrekken, maar laat de verbondenheid met elkaar en wat aan onze zorg is toevertrouwd blijven.

*Namens het parochieteam,
Henk-Jan Kok, lid parochiebestuur*

Van het pastoraal team

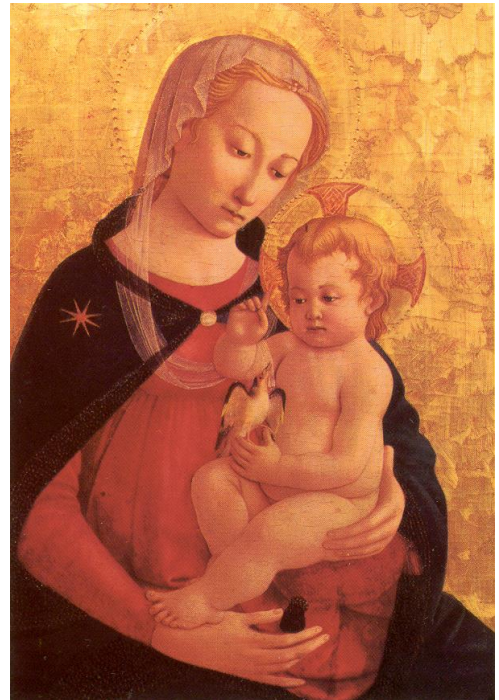
Meimaand – Mariamaand

Intussen zijn we al weer twee maanden onderweg in onze 'nieuwe corona realiteit'. Na de eerste schok en het besef van een reële dreiging volgen nu langzaam de eerste stapjes op de weg naar de nieuwe realiteit.

De meimaand is zelfs alweer bijna voorbij, een maand die voor ons katholieken de gelegenheid biedt even stil te staan bij de speciale band die we hebben met Maria.

'Heilige Maria, Moeder van God', met die titel hebben gelovige mensen Maria eeuwenlang aangesproken. En als we nog regelmatig het *Wees gegroet* bidden, doen we dit nog steeds met overtuiging. Maar wat willen we eigenlijk van Maria zeggen, als we haar zo aanspreken?

De evangelisten laten ons weten, dat Maria het met Jezus niet altijd gemakkelijk heeft gehad. Niet dat Jezus ongemakkelijk was; "Hij was hun onderdanig", schrijft de evangelist. Maar Hij was moeilijk te doorgronden. Hij was haar kind, maar bovenal de Zoon van de Vader. In die zin was Hij een mysterie, ook voor Maria. Het leek soms wel alsof Hij een eigen leven leidde, waartoe zij geen toegang had. Zo vertelt het evangelie dat herders naar Bethlehem kwamen en aan Maria en Jozef alles vertelden wat zij van engelen over hun kind gehoord hadden. Wist Maria dat dan niet? Dat is al de eerste vraag.

Maar de evangelist vermeldt slechts dat Maria die verhalen in haar hart bewaarde en ze overwoog. Het moet, denk ik, voor haar niet leuk geweest zijn, van buitenstaanders te moeten horen wie je kind is.

Er komen meer van die momenten in Maria's leven, waarbij ze als het ware overrompeld wordt door buitenstaanders. Wanneer haar kind veertig dagen na zijn geboorte aan God wordt toegewijd, komen Simeon en Anna naar voren en spreken hun verwachting uit over het kind. Allemaal goed bedoeld, maar Maria had er eigenlijk niet om gevraagd. "Zijn ouders stonden verbaasd over wat van hun kind gezegd werd", schrijft Lucas.

En als Jezus twaalf jaar oud is, blijft Hij achter in Jeruzalem, zonder iets te zeggen. "Kind, waarom heb je ons dit aangedaan", vragen zijn ouders Hem. Weer bewaarde Maria Jezus' weinig begrijpelijke antwoord in haar hart. Ook later, toen Jezus als volwassen rabbi rondtrok, kon Hij soms merkwaardig reageren. Hij is ergens volop met mensen bezig, maar zijn moeder en broers maken zich zorgen over Hem. "Uw moeder en uw broers vragen naar U" en Jezus reageert met de woorden: "Wie is mijn moeder en wie zijn mijn broers? Ik zeg jullie: dat zijn zij die de wil van God volbrengen." Alsof Maria dat niet deed!

Een enthousiaste vrouw riep Jezus eens toe: "Gelukkig de schoot die U heeft gedragen en de borsten die U hebben gevoed." Jezus reageerde met de woorden: "Gelukkig die naar het woord van God luisteren." (Luc. 11,27)

Bij de evangelist Johannes komen slechts twee momenten voor waarbij Jezus en Maria beiden betrokken zijn. Dat is aan het begin van Jezus' optreden op de bruiloft van Kana en aan het einde, in Jezus' laatste ogenblikken. Op beide momenten spreekt Jezus zijn moeder aan met 'vrouw'. "Vrouw, is dat soms uw zaak?" zegt Jezus in Kana. En aan het kruis: "Vrouw, zie daar uw zoon." 'Vrouw', maar zij was toch zijn moeder!!

Dat is - kort gezegd - wat de evangelisten ons vertellen. Er zal wel veel meer gezegd zijn, maar zij wilden ons kennelijk vertellen, hoe moeilijk het is, om moeder van God te zijn. Hij heeft immers zijn boodschap en zij moet daar vrede mee hebben.

Dat heeft Maria op een voortreffelijke manier gedaan. Ze bewaarde al die woorden en gebeurtenissen in haar hart. Ze moet een groot hart gehad hebben, want er viel soms heel wat weg te slikken.

Het woord 'moeder' krijgt bij Maria een heel diepe klank. Maria heeft in de loop der eeuwen steeds nieuwe titels gekregen. Die hebben allemaal zin. Maar eigenlijk is één titel voldoende en alleszeggend: zij is moeder van God. Bidden wij daarom, dat zij voor ons zondaars bidt, nu en in het uur van onze dood.

Over 'Meimaand-Mariamaand' gesproken: heeft u de gelijknamige video van onze parochie al bekeken? Zeker de moeite waard om even voor te gaan zitten! De video staat op het YouTubekanaal van de parochie en is te openen via deze link: [Mariamaand](#).

Als parochianen niet beschikken over internet of om andere redenen de video niet via YouTube kunnen kijken, maar wel een DVD-speler hebben, kan aan het cps een verzoek worden gedaan om de video op DVD, tegen de kostprijs van de DVD, te verkrijgen.

Kees Dernee
pastoor

Bedevaart naar Assisi gaat niet door

Vorige week berichtten we u dat we niet zeker wisten of de bedevaart naar Assisi, gepland van 23 september tot en met 1 oktober dit jaar, door zou gaan en dat we in ieder geval een informatiebijeenkomst zouden houden. Helaas heeft de VNB het besluit moeten nemen om deze reis niet door te laten gaan. Er zou tijdens de reis aan zoveel voorwaarden voldaan moeten worden, dat het voor de reisleiding, maar zeker ook voor de pelgrims zelf, een te grote extra inspanning zou vergen. Het pelgrimeren zelf zou door de continue aandacht voor de maatregelen in de schaduw komen te staan. En dat is zonde van een reis met zo'n mooie bestemming. Met de VNB is afgesproken dat onze bedevaart naar Assisi een jaar wordt uitgesteld. Deze is nu gepland van 22 tot en met 30 september 2021. De informatiebijeenkomst, gepland op 27 juni aanstaande, verschuift hiermee ook naar een nader te bepalen moment in het voorjaar 2021.

Mededelingen van het parochieteam

Voorzichtig zicht op publieke vieringen

Uit het kabinet komen de berichten dat we langzaam aan de maatregelen kunnen versoepelen. Natuurlijk willen we, net zo graag als u dat wilt, weer publieke vieringen kunnen faciliteren. Dat is echter nog echt niet zo eenvoudig. Voorop staat het primaire uitgangspunt van de gemeenschappelijke bisschoppen dat de kerk geen bron van besmetting mag zijn. Tot en met Pinksteren blijft de situatie zoals deze nu is. Van onze bisschop hebben we gisteren protocollen ontvangen waaraan we als parochie moeten voldoen om weer, vooralsnog op zeer beperkte schaal (maximaal 30 personen), samen te mogen komen om te vieren. De praktische toepassing van de protocollen vraagt de komende tijd het nodige denk- en uitvoerwerk én overleg met vertegenwoordigers van de vier geloofsgemeenschappen. Samen willen we eerst een uitvoerbaar plan hebben gerealiseerd en aan alle voorwaarden voldoen, voordat we ook daadwerkelijk publieke vieringen zullen houden. Op dit moment kunnen we nog niet aangeven wanneer dat precies zal zijn. Komende week komen we als parochieteam bij elkaar om aan de hand van de protocollen te bezien wanneer en op welke wijze we vieringen weer mogelijk kunnen maken. We houden u in ieder geval op de hoogte en vragen u vertrouwen te hebben in de besluitvorming van het parochieteam voor onze parochie, die anders kan zijn dan die in overige parochies van ons bisdom.

Livestream-vieringen

Gelukkig is de livestream-viering voor de groep parochianen die over internet beschikt een goede mogelijkheid om op afstand deel te nemen aan de zondagse eucharistieviering. Ook nu weer een link naar de stream van komende zondag op YouTube [Zevende zondag van Pasen](#). Houdt u er wel rekening mee dat deze link pas ongeveer een kwartier vóór de viering actief wordt.

Ook als publieke vieringen weer mogelijk zijn, ook al is het op beperkte schaal, zullen we de vieringen ook via de livestream beschikbaar maken. Zo blijft de viering voor iedereen beschikbaar en niet alleen voor de parochianen die aanwezig zijn bij de viering.

Collecte overmaken

Aangezien het praktisch niet mogelijk is om met een collecteschaal bij u langs te komen, doen we nu telkens een oproep in deze nieuwsbrief om uw ruimhartige bijdrage over te maken. Een oproep die, zoals al snel bleek, niet aan dovemans oren is gericht. Ook de afgelopen dagen hebben we van u weer zo'n € 515,- mogen ontvangen waarvoor natuurlijk onze hartelijke dank. Uw financiële steun aan de parochie blijft meer dan welkom. Bij verschillende locaties van de parochie is wel schilderwerk nodig. Goed schilderwerk beschermt het hout en de goten tegen al te snelle verwerking. 'Goed in de lak' ziet er verzorgder uit en het betekent op termijn lagere kosten voor onderhoud. Doet u weer mee? Alvast bedankt!

U kunt uw bijdrage aan de collectes overmaken op bankrekeningnummer NL62 RABO 0106 9749 04
t.n.v. Parochie de Vier Evangelisten onder vermelding van collecte. Of via de weergegeven QR code.
Juist in deze tijd waarin we niet bij elkaar kunnen komen is uw steun meer dan nodig. We rekenen op u!

Enquête Erasmusuniversiteit en Bisdom Rotterdam

Als aparte bijlage bij deze nieuwsbrief ontvangt u een brief van het economaat van ons bisdom waarin u wordt uitgenodigd deel te nemen aan een onderzoek naar de verbondenheid van katholieken met hun parochie. Het onderzoek is opgezet door studenten van de Erasmusuniversiteit, in samenwerking met het Bisdom Rotterdam. In de brief treft u een link aan waarmee u toegang krijgt tot de digitale vragenlijst. Het parochieteam beveelt deelname aan dit onderzoek van harte aan.

Bereikbaarheid Maria van Eik en Duinen

De Maria Eik en Duinen heeft momenteel te kampen met een technische storing van de internetaansluiting en de telefonie. Hierdoor is het secretariaat van de locatie telefonisch heel slecht bereikbaar. Mocht het niet lukken telefonisch contact te krijgen, belt u dan naar het centraal parochie secretariaat (070 3080414). U wordt dan zo snel mogelijk verder geholpen.

Berichten uit onze gemeenschappen

Omdat parochianen soms in meer dan één geloofsgemeenschap bekend zijn en/of actief waren, worden de overlijdensberichten hieronder in één parochiebreed overzicht opgenomen:

Overleden:	Bijzonderheden
Tjerk Bakker, op 38 jarige leeftijd overleden op 10 mei	Voor Tjerk werd wekelijks gebeden in de gemeenschap Maria van Eik en Duinen, om een wonderbaarlijke genezing. Zijn tante, een parochiaan, dankt ieder die voor hem gebeden heeft. In plaats van genezing heeft God besloten Tjerk tot zich te roepen. Hij was vader van een jong gezin in Noorwegen.
Rudsel Leitoe, op 61 jarige leeftijd overleden op 11 mei	Rudsel kwam al jaren in de eucharistieviering op zaterdagmiddag en woensdagochtend in de Emmaus en bad, vaak verstaanbaar voor de andere aanwezigen, alle gebeden mee. Afscheid vrijdagmiddag 22 mei om 15.00 uur in de Emmaus, uitvaart in Rotterdam
Corrie van der Klaauw, op 93 jarige leeftijd overleden op 17 mei	Corrie is haar hele leven vrijgezel gebleven, genoot van het leven en was zeer betrokken bij het wel en wee van haar vele familieleden. Haar uitvaart vindt plaats op zaterdag 23 mei om 10.30 uur in de

Uit de pastoor van Ars

Vertrouwen

“Als de crisis één ding laat zien, is dat technologie ons niet kan bevrijden van onze kwetsbaarheid, en dat is eigenlijk een religieuze notie”. Deze uitspraak doet Peter-Paul Verbeek, hoogleraar Filosofie van Mens en Techniek, in Trouw op 16 mei jl. Ik wil dat koppelen aan Lukas 17,19: “Sta op en ga weer; uw vertrouwen is uw redding”.

Op weg naar Pinksteren wil ik in dat verband ook een gedeelte van een gedicht van Bonhoeffer (uit augustus 1944) aanhalen:

‘De geest wil vertrouwen zonder beperking...Zo wil de geest zich bevrijden van alle huichelarij en zich helemaal uiten aan een bekende, zich met hem verbinden in vrijheid en trouw. Hij wil ja zeggen zonder jaloersheid, aanvaarden, bedanken, zich in die ander verheugen en sterken.’ Ook een ander fragment van Bonhoeffer (uit 'Na tien jaar', een 'testament' dat Dietrich schreef bij de jaarwisseling 1942/1943) is in deze tijd toepasbaar en gaat over vertrouwen: ‘Bijna niemand is gespaard gebleven voor de ervaring van verraad....De lucht die wij ademen is zo verpest door wantrouwen dat wij er bijna in stikken. Maar wanneer we het wantrouwen doorbraken, mochten we een vertrouwen ontmoeten waarvan we vroeger zelfs geen vermoeden hadden. We hebben geleerd ons leven te leggen in handen van iemand die we vertrouwen. Wij moesten leven in een sfeer van onzekerheid en argwaan en juist hier hebben wij geleerd grenzeloos te vertrouwen. Wij weten nu dat we alleen in dit vertrouwen, dat altijd een waagstuk blijft maar een graag aanvaard waagstuk, echt kunnen leven en werken. Wij weten dat niets verwerpelijker is dan wantrouwen zaaien en voeden en dat overal waar dit maar mogelijk is het vertrouwen versterkt en bevorderd moet worden. Vertrouwen zal voor ons altijd een der kostbaarste geschenken blijven van het samenleven met anderen, een geschenk waaraan we de grootste vreugde beleven; en toch zal het nooit kunnen ontstaan, dan tegen de donkere achtergrond van onvermijdelijk wantrouwen. Wij hebben geleerd een slechte mens nooit te vertrouwen, maar ons blind over te geven aan iemand die vertrouwen waard is.’

In Matteus 28, 16-20, zegt Jezus bij zijn Hemelvaart: “Ziet, Ik ben met U alle dagen tot aan de voleinding der wereld’. Ik wens u allen dat u in dat vertrouwen weer opstaat en (verder) gaat.

Ineke Giezeman

Uit de Emmaus

Altkirchen

In deze bizarre tijd waarin de komende maanden het vakantiegevoel weer gaat prikkelen, zullen we allemaal een pas op de plaats moeten maken. Vakantiereizen naar bestemmingen buiten Nederland zitten er voorlopig niet in. We zullen ons in eigen omgeving moeten vermaken, dat in principe ook niet erg is, als we de drukte maar niet opzoeken. Het is al fijn dat we heel voorzichtig onze bewegingsvrijheid, met in achtneming van alle richtlijnen, langzamerhand weer terugkrijgen.

Ik zelf denk dan aan mijn favoriete stadje, ergens in Duitsland, Altkirchen geheten. Je kunt er met de trein komen. Een oude, rode railbus, ook wel 'die rote Brummer' genoemd, brengt je ronkend naar het schilderachtige stationnetje, in vakwerk opgetrokken, evenals de andere huizen in dit pittoreske plaatsje. Vakwerk bestaat gewoonlijk uit een houten balkstructuur met een

invulling van de tussenliggende ruimtes (vakken). In Duitsland zijn zeer veel historische vakwerkgebouwen bewaard gebleven, met name in streken waar steen schaars is. Wanneer je het station uitwandelt, zie je aan de linkerkant het fraaie stadhuis met aan het eind van de straat een middeleeuwse stadspoort. Ik ga echter naar rechts en passeer aan mijn linkerzijde het historische centrum met diverse historische vakwerkhuisjes. Iets boven deze huisjes, waaronder een vakwerkhuis gebouwd op een toren, torent, op een verhoging gelegen, een prachtig kerkje boven het stadje uit. Ik volg de hoofdstraat, die Wilhelmstrasse, die evenwijdig loopt aan het eenvoudige spoorwegemplacement. Bij restaurant 'de Linde' ga ik niet de spoorwegovergang over maar links de weg omhoog. De weg kronkelt omhoog en na enkele minuten sta ik voor de ingang van de kerk. De kerk heeft wit gepleisterde muren met daarin langwerpige ramen met schitterende glas-in-lood met sacrale afbeeldingen. Het lijkt de Emmauskerk wel! Bij de ingang loop ik het bordes op. Van achter de grote, dikke eikenhouten toegangsdeur klinkt zachte orgelmuziek. Daarna hoor ik een bekende stem; het is de stem van onze pastoor, die naast een inspirerende overweging, ons weer een hart onder de riem steekt. Ik kijk naar mijn computerscherm en zie de live-stream van de zondagse viering. En terwijl ik deze volg, dwaalt mijn blik naar

de andere kant van de kamer: naar mijn modelspoorbaan, naar het stadje Altkirchen met het mooie witte kerkje bovenop de heuvel. Ik heb het gevoel toch in de kerk te zitten om de woorden van Jezus tot mij te nemen en even te genieten van de serene rust. Als ik weer buiten sta, zegt iemand mij: "Heeft u ook een bezoek gebracht aan het kapelletje gelegen in de beboste heuvels achter de ruïne? Zeker ook een bezoekje waard!" Wellicht dat ik u daar de volgende keer mee naar toeneem....

Willem Brizee

Hulppoule

De hulppoule met 6 jongeren van Inside Out en 5 jongeren buiten Inside out, en inmiddels ook een aantal volwassenen, is nu al een tijdje actief bezig. Wekelijks worden er mensen door ons gebeld die op dit moment thuis zitten en weinig sociaal contact meer hebben. We krijgen hier regelmatig positieve reacties op!

Vlak voor de Pasen hebben we meegewerkt aan de paasactie samen met de werkgroepen diaconie en vrijwilligers van de Luifel. We hebben tasjes ingepakt met daarin geraniums, kaarsjes, paaseitjes, gebeden en een kaart. Hierna hebben we de tasjes rondgebracht naar alle mensen die dit steuntje in de rug goed konden gebruiken! En dat natuurlijk met de nodige voorzorgsmaatregelen. We hebben veel positieve reacties op deze actie gehad.

Van kaartjes tot brieven, en uiteindelijk hebben we dankzij één van onze parochianen ook de krant gehaald!

Dit alles motiveert ons natuurlijk om hier mee door te gaan! Dus denkt u nu: Ik zou het ook wel fijn vinden om wekelijks gebeld te worden of ik wil graag geholpen worden met het boodschappen doen? Schroom dan niet en meldt u bij het centraal parochiebureau. Wij zullen dan zo snel mogelijk contact met u opnemen!

*Namens de hulppoule,
Bart van Leeuwen*

Uit Maria van Eik en Duinen

Er is altijd wat te doen

Ze zeggen wel eens dat tijden veranderen, en dat is natuurlijk ook zo. En het klopt dat er vaak weinig anders opzit dan aanpassen, voor zover mogelijk. Meestal gaan processen vrij traag en is er volop gelegenheid om in te spelen op de nieuwe situatie. Nu is dat anders: we zijn min of meer overvallen door corona, van het ene op het andere moment was er sprake van een andere werkelijkheid.

Zo konden de leden van het Gemengd Koor Deo Sacrum ineens niet meer repeteren. Ze dachten met Pasen een mis van Mozart en een aantal motetten van Engelse componisten ten gehore te brengen, maar helaas. Er was hoop dat Pinksteren nog haalbaar was, maar ook dat gaat niet lukken. Dan maar bij de pakken neerzitten? Dat is dankzij de nieuwe technologie niet meer nodig. Koorleden zijn nu ieder voor zich thuis achter de computer bezig om een prachtige nieuwe mis in te studeren. Niet ideaal, maar beter dan niets.

Dat er altijd wat te doen is, geldt ook voor het onderhoud van de begraafplaats St. Jozef. De begraafplaats is omgeven door een ligusterhaag. Helaas ontstaan daar wel eens gaten in, en daar moet natuurlijk wat aan gedaan worden om de beslotenheid van de begraafplaats te garanderen. Dus moeten ligusterplanten besteld en geplant worden. Gelukkig zijn er vrijwilligers die dit allemaal in de gaten houden.

Afgelopen dagen zijn op de begraafplaats ook vrijwilligers actief geweest om de paden te voorzien van een nieuw laagje schelpen. Zo'n 1000 kilo schelpen moesten daarvoor met kruiwagens en harken over het padenstelsel worden verspreid. Het blijkt maar weer: er is altijd wat te doen!

Cor Havermans

Valse noot

Van de week, toen ik in de kerk was, klonk er zo'n vreemd geluid, ik moest echt even kijken waar het vandaan kwam. Soms laag, soms hoog, soms voorin bij het orgel, soms bij het raam van de doop. Ik hoorde een zacht piepje en zag op één van de kroonluchters een koolmees zitten. Een vogel in de kerk, rond Pinksteren misschien niet vreemd, maar een koolmees... Zong hij ter ere van de Heer? Ik denk dat ie meer vrijheid zocht, een uitweg uit de benauwenis, ruimte.

Een heel ander geluid hoorde ik even later, weer vóór in de kerk. Het was Jozef. Zachtjes speelde hij op zijn mondharmonica wat Marialiedjes, het was tenslotte meimaand. Het klonk best wel vrolijk in die bijna lege kerk. In gedachten ging ik terug naar 'vroeger', een jaar of twintig geleden.

Het leek net alsof er af en toe een verkeerde noot in het orgelspel zat. En het orgel was nog wel net gerestaureerd.. Maar het kan natuurlijk, wie is immers zonder fouten? Maar dit was meer dan zomaar één valse/foute noot... Bij het uitgaan van de kerk zag ik het. Ergens in de zijbeuk pakte iemand zijn Melodica in. Hij had af en toe even meegespeeld met het orgel. Vanuit zijn eigen rustige plekje een bijdrage geleverd met zijn gebed in muziek. Een nieuw lied, een ander lied, hij genoot ervan, zijn manier om mee te vieren en aan te sluiten bij de gebeden van al die andere mensen in de kerk. Ieder bidt op eigen wijze en naar eigen vermogen. Ieder draagt op eigen wijze bij aan de lof voor de Heer. Gelukkig dat wij elkaar die ruimte geven!

Gerard van Dijk

Uit de Titus Brandsma

Ooit komt het goed...

Het vieren van de verjaardag van een familielid kon niet doorgaan. Voor mij was dat het begin van de coronatijd. Nou ja, zal wel gauw overgaan, denk je. Maar het blijft en is heel serieus. Afstand houden, geen bezoek ontvangen, zelf zoveel mogelijk thuis blijven, geen clubs meer. En dat duurt en duurt.

Gelukkig zijn buurtjes bereid tot een praatje af en toe op straat en zelfs tot het maken van een nummertje muziek voor heel de straat, later durven ze even in de tuin te komen.

Geen vrijwilligerswerk, handwerkclub, maaltijden in de Luifel, geen vieringen in de kerk. Vooral dat samen zijn en samen bidden dat mis ik.

Helemaal op jezelf teruggeworpen. Of toch niet helemaal?

Nog nooit zoveel post ontvangen van kinderen en kleinkinderen, bosjes tulpen, bloemen van de gemeente, telefonische belangstelling vanuit de parochie, van familie en vrienden.

En al mijn restjes wol opgemaakt aan het breien van een coronadeken. Wie heeft dat?

Maar toch! Je vertrouwen in gewoon ontspannen op straat kunnen lopen is weg. Je moet constant alert blijven, afstand houden, niemand in de weg lopen. Of dat leuk is? Nee. Maar of het nodig is? Ja. In het belang van ons allemaal en in het vertrouwen dat het ooit weer goed komt. Sterkte iedereen.

Nel Vogels

Op de Dam

Naast alle vreselijke beelden uit ziekenhuizen die deze weken voorbijkwamen via de televisie hebben twee andere bij mij een onuitwisbare indruk achtergelaten:

Paus Franciscus die met zicht op een leeg St. Pietersplein spreekt over een "troosteloze leegte die ons leven heeft overgenomen en alles verlamt", dan de zegen Urbi et Orbi uitsprekt, waarna hij uit beeld loopt als een bijna gebroken man. Wat een eenzaamheid, wat een kwetsbaarheid. Maar wat een kostbaar moment: deze kwetsbare man die zich tot God heeft gewend voor heel de mensheid en in de stilte die toen volgde ook veel mensen bewogen zal hebben om zijn voorbeeld te volgen. Hoe kostbaar is een kwetsbaar mens.

Dan de lege Dam op de avond van 4 mei, die schrijnend in beeld bracht welke leegte zowel de 2^e wereldoorlog als oorlogen in het algemeen teweeg hebben gebracht en nog brengen.

Zowel de stilte en de leegte rond de pauselijke zegen als die van 4 mei op de Dam waren voor mij indrukwekkender en meer beladen dan een vol St.

Pietersplein en een massa mensen op de Dam.

Ons bestaan niet maakbaar, wel kwetsbaar en kostbaar; kwam dat in beide gebeurtenissen niet op indringende wijze aan het licht?

Ria Scholtes

Bereikbaarheid van de parochie

Door de sluiting van de kerken zijn ook de secretariaten op de locaties niet altijd goed bereikbaar. Wel wordt op het moment dat de kerk is opengesteld de brievenbus geleegd. U kunt dus altijd een briefje achterlaten. Wilt u met iemand in gesprek komen of heeft u een dringende boodschap dan kunt u natuurlijk altijd contact opnemen met het centraal parochiesecretariaat (cps@p4ev.nl of via telefoon:070 3080414). Zij zorgen er dan voor dat u met de juiste persoon of personen in contact wordt gebracht.

Delen van de Nieuwsbrief

We zijn heel blij dat we deze Nieuwsbrief aan een deel van de parochianen per mail kunnen versturen. Zo kunnen wij hen optimaal op de hoogte houden. Een groot deel beschikt echter niet over internet. Helaas kunnen we de papieren Nieuwsbrief niet elke week bij deze mensen bezorgen.

Mogelijk kunnen we er samen voor zorgen dat in ieder geval een deel van hen toch geïnformeerd blijft:

- Als u deze Nieuwsbrief per mail ontvangt en u kent een mede-parochiaan in uw directe omgeving die geen emailfaciliteiten heeft, dan wilt u misschien de Nieuwsbrief voor hem/haar uitprinten en bij hem/haar in de brievenbus doen of hem/haar opbellen en de belangrijkste informatie doorgeven.
- Als u de geprinte versie van de Nieuwsbrief in de kerk ophaalt voor uzelf, dan kunt u er mogelijk ook één meenemen voor een parochiaan in de buurt en bij hem/haar in de brievenbus doen.

Delen van ervaringen en opmerkelijke dingen in deze tijd

Zeker in deze tijd dat we elkaar niet kunnen ontmoeten, wordt het heel erg gewaardeerd als we iets van elkaar vernemen. Misschien wilt u ook uw verhaal, dat u anders tijdens de koffie na de viering zou vertellen, heel graag met de lezers van de Nieuwsbrief delen. Als u iets heeft dat u graag met anderen zou willen delen, schrijf het op en mail het aan uw Nieuwsbrief-correspondent. Dat zijn:

Cor Havermans voor Maria van Eik en Duinen (cor.havermans@planet.nl)

Ineke Giezeman voor de Pastoor van Ars (I.Giezeman@hetnet.nl),

Loek Ruijters voor de Titus Brandsma (eller@ziggo.nl)

en Peter The voor de Emmaus (peter.the@geodww.nl).

Dank u wel!